

4. Офіційний сайт Державної казначейської служби України. URL: <https://www.treasury.gov.ua/ua>

Кулініч Микола Олегович
ст. гр. Ф-41, ТНЕУ
Науковий керівник – к.е.н., доцент Круп'як І.Й.

ДЖЕРЕЛА ФІНАНСУВАННЯ ДЕРЖАВНИХ ЦІЛЬОВИХ ПРОГРАМ

В умовах сучасних економічних перетворень структура джерел фінансування державних цільових програм є багатогранною та нестабільною. Вона змінюється у процесі розвитку економіки, залежить від особливостей грошово-кредитної політики держави.

Найвагомішим джерелом фінансування державних цільових програм є кошти державного та місцевих бюджетів, а кошти, отримані з інших джерел, - лише додатковий фінансовий ресурс. В Україні основною формою фінансування державних цільових програм виступає бюджетне фінансування. Проте, аналіз існуючих наукових досліджень щодо визначення джерел фінансування державних цільових програм вказує на їх неоднозначність. Такими джерелами виступають кошти державного та місцевих бюджетів, а також інші джерела. Разом з тим, вивчення державних цільових програм, затверджених урядовими постановами, а також звітів державних замовників програм й органів фінансового контролю про хід виконання державних цільових програм, дозволяє зробити висновки, що друга група джерел фінансування державних цільових програм може бути деталізована шляхом включення до її складу: внесків учасників реалізації програм; коштів суб'єктів господарювання, цільових відрахувань від прибутку організацій, зацікавлених у здійсненні програм; грантів міжнародних організацій; благодійних внесків; коштів міжнародних програм.

Всі джерела фінансування державних цільових програм можна класифікувати за регулярністю використання, способом залучення та територіальним походженням (табл. 1)

Окремі джерела фінансування державних цільових програм (інвестиції, благодійна допомога) можуть бути водночас і внутрішніми, і зовнішніми. Передусім йдеться про інвестиційні та інноваційні державні цільові програми. В Україні накопичено чимало невирішених проблем і тільки за рахунок внутрішніх джерел фінансування їх вирішити неможливо, тому дедалі частіше державні замовники цільових програм мають залучати інвестиції та інші ресурси ззовні.

Класифікація джерел фінансування державних цільових програм*

Критерії класифікації	Види джерел фінансування
Регулярність використання	регулярні (податки, орендна плата, лізингові платежі)
	нерегулярні (міжнародна технічна допомога, гранти, кредити)
	разові (продаж землі, приватизація комунального майна)
Спосіб залучення	бюджетні
	інвестиційні
	грантові
	кредитні
Територіальне походження	внутрішні (передбачають залучення ресурсів, наявних у державі)
	зовнішні (передбачають залучення ресурсів ззовні)

* Складено автором

Отже, вагомими потенційними можливостями зменшення видаткової частини Державного бюджету щодо фінансування державних цільових програм пов'язані з удосконаленням процесу формування регіональних та місцевих бюджетів державних цільових програм. Внаслідок реформи децентралізації влади, первинна ланка цих бюджетів (територіальні громади) одержали широкі права з використання отриманих власних фінансових ресурсів та державного майна, переданого в комунальну власність, що значно розширює фінансову базу органів самоврядування і дає можливість фінансувати значну частину витрат бюджетів державних цільових програм за рахунок власних доходів. При цьому важливою ознакою як доступності певного джерела фінансування державних цільових програм, так і зацікавленості органів влади в його застосуванні є регулярність, що пов'язана зі сталістю джерел фінансування, тобто можливістю їх врахування при здійсненні довгострокового планування та використання в майбутньому.

Література:

1. Про державні цільові програми: закон України від 18.03.2004 р. №1621-IV.
2. Пашинська, В.В. Правове регулювання фінансування державних цільових програм [Текст]: автореф. дис. канд. юрид. наук: 12.00.07. К. : Нац. авіац. ун-т, 2015. 20 с.